

RANDÍ S ITALEM!

„Děti mi ho
přejí,“ říká
Patrasová

Hvězdná seznamka

Nejlepší partie
Česka: I bez Jágra
je z čeho vybírat!

Patrik Děrgel

ŠTĚSTNÝ TATÍNEK

„Přál bych si být ten chlap, který
všude hrdě říká, že má kluka. Dceru
ale budu milovat stejně.“

Jídlem k orgasmu

Libo-li jahody,
ústřice nebo
orchidej?

WOW!

PÁNSKÁ KRASOJÍZDA

Party na Ibize, sex
v Amstru a ryby
ve Švédsku

HURÁ NA NÁKUPY

10 kousků,
které musí
mít každý
muž

CENA 29,90 Kč/1,55 €

13

9 771211 184001

STRIPTÝZ MĚ BAVÍ

Ve svých sedmadvaceti letech žije herec **Patrik Děrgel** sen každého herce. Stal se součástí souboru Národního divadla, má za sebou hlavní roli v úspěšném seriálu a jeho partnerka, herečka Markéta Frösslová, v říjnu porodí jejich prvního potomka.

Zvláštní přitom je, že Patrik se hercem vlastně vůbec stát nechtěl a do divadla se poprvé podíval až po celém měsíci na DAMU! „Na konzervatoř jsem si tenkrát dal přihlášku proto, že se tam dělaly přijímačky ze všech škol nejdříve a já to chtěl mít rychle za sebou. Navíc tam nebyla potřeba zkouška z cizího jazyka.“ Patrik chtěl být hokejistou a sport pro něj byl do té doby na prvním místě. Náhoda tomu chtěla, že náš rozhovor probíhal právě v době, kdy vrcholilo letošní mistrovství světa v hokeji, a Patrik byl proto duší s našimi reprezentanty.

Vy tady ve Švandově divadle něco nového zkoušíte?
Nezkouším, ale je to pro mě pořád taková domovská stáj. Mám to tady rád, strávil jsem tu čtyři roky. Už je to sice trochu nostalgie, ale ještě dohrávám tři představení. Rád si tady vždycky sednu na kávu.

Prý jste tu také nazkoušel představení, ve kterém se svlékáte.

To jsme hráli zrovna včera, ta hra se jmenuje *Popeláři*. Tam jsem si nacvičil striptérské číslo, to je pravda.

Jak vám to před diváky jde?

Je to dobrý, docela mě to baví! Někdy se člověku samozřejmě nechce, ale ušil jsem si na sebe bič, tak musím. Je to fajn a ta hra je celá odlehčená, takový sranda muzikál. Pro mě je skvělé, že tady zůstávám v kontaktu s kolegy.

Říkáte, že tady ve Švandově divadle představení dohráváte. Znamená to, že se úplně stěhujete do Národního divadla?

Ano, tam už jsem ve stálém angažmá, tam mám své doma.

Ted' máte dobré období, myslíte si o sobě, že jste dítě štěstěny? K divadlu jste se prý dostal náhodou a teď, v sedmadvaceti letech, žijete sen prakticky každého herce.

Nevím, jestli jsem dítě štěstěny, ale ano, štěstí mám.

Co na to říkají vaši rodiče?

Oni se mnou hrozně řešili, jestli do toho Národního divadla jít, nebo nejt. Věděli, že to tady mám hrozně rád, byli jsme taková rodina. Je to tu mnohem menší, takže lidé spolu tráví veškerý čas. Báli se, abych v Národním nebyl opuštěný.

A je vám tam tedy dobře?

Moc! Musím říct, že mě to strašně mile překvapilo, protože Dan Špinar tam vytváří dobrou partu a i v tom kolosu Národního divadla se snaží, aby to bylo osobní a aby lidé táhli za jeden provaz. Je to samozřejmě běh na dlouhou trať, ale týmový duch tam rozhodně nechybí.

Potkal jste se tam už s nějakým svým hereckým idolem?

Jsem rád, že jsem se seznámil s těmi starými bary. Být v zákulisí s panem Švehlíkem nebo Štěpničkou, to je skvělé.

Nejste tam za otloukánka? Nešikanují vás tam?

Vůbec! Ono se to říká, ale naopak, přijali mě mezi sebe moc pěkně. Rád poslouchám jejich historky a jak tím životem šli. Ty jejich zkušenosti, ty jsou k nezaplacení. ▶▶

LIMITUJE NÁS
ROSTOUCÍ BŘÍŠKO,
TAKŽE LETNÍ
PRÁZDNINY ASI
S MARKÉTKOU
STRÁVÍME JEN
NA CHATĚ

Vaše hvězda stoupá, zahrál jste si v televizním seriálu VIP vraždy hlavní roli, detektiva Berana.

Už máme dotočeno a zatím není jasné, jestli bude pokračování.

Jaká byla reakce u vás doma v Bohumíně?

Moje maminka byla šťastná, že mě vidí alespoň v televizi, když už ne doma! Je pravda, že natáčení jsem si užil, byly to hodně intenzivní čtyři měsíce. Neměli jsme moc volna, byli jsme jen ponořeni do práce.

Jak se vám hrálo po boku Soni Norisové?

Soňa je ochranný typ, je moc hodná a milá. Předtím jsme se neznali, začali jsme se poznávat až během natáčení. Ke konci už jsme dělali vylomeniny. To je vlastně jediná možnost, když jste s člověkem dvanáct hodin na place. Potom je moc důležité, aby si ti lidé spolu sedli. Je nepříjemné trávit tolik času s někým, kdo vám není sympatický. Byl jsem rád, že to takhle dopadlo a že jsme spolu ten čas trávili moc rádi.

Lidé vás pravidelně vidí na obrazovce. Už máte založený nějaký fanklub?

Asi něco takového je. Do divadla mi chodí dopisy, jen na ně nestíhám odepisovat. Člověk si těžko hledá celé odpoledne na vyřizování takových věcí.

Můžete jim poděkovat alespoň prostřednictvím našeho časopisu.

Ano, tímto všem svým příznivcům děkuji! Se mnou je to těžké. Dokonce mi přišel dopis, kde paní psala, že už ho posílá podruhé! Vlastně jsem od ní dostal tak trošku za uši.

Co vaše partnerka Markéta, nežárlí?

Nežárlí vůbec. Navzájem si tolerujeme pracovní aktivity, ona je také herečka.

Myslíte si, že je to výhoda, nebo je lepší, když partnerka není z oboru?

To je na tom právě to skvělé – ví, jak to na divadle chodí a kolik času tahle práce zabírá. Má se mnou trpělivost a je hodná. Když se vidíme na divadle, doma si potom řekneme připomínky.

Jak moc jste v tomto k sobě upřímní?

Navzájem jsme dost kritičtí a nebojíme se říkat si otevřeně pravdu.

Jak tedy zhodnotila ten váš striptýž?

To se jí zrovna líbilo. Ona totiž výborně tančí. Vůbec jsem to o ní nevěděl, dokud jsem se na ni nezašel sám podívat. Proto jsem byl také zvědavý, co tomu mému striptýžu řekne.

Uvidíme vás někdy na jednom pódiu?

To bych chtěl. Jednou, výjimečně, jsme už spolu hráli. V *Pérákově*, co hrají v Arše, jim vypadl herec. Ona mi večer předtím zavolala, jestli bych to nechtěl zkusit. Řekl jsem si

Jeho role

HAMLETŮV ZADEK

Podle režiséra Špinara je Patrik Děrgel „Hamlet s nejkrásnějším zadkem“. Novináři se jeho výroku chytili a Patrik od té doby čelí jejich všetečným dotazům...

V SERIÁLU *VIP vraždy* si zahrál detektiva Berana po boku Soni Norisové

DOMOVSKOU scénou se mu stalo *Národní divadlo*. Vidět ho můžete v představení *Manon Lescaut*.

ROKY působil ve Svandově divadle. Ve hře *Popeláři* předváděl dokonce striptýž!

S PŘÍTELKYNÍ Markétou Frösslovou se potkávali už na škole, jiskra však mezi nimi přeskočila teprve nedávno

proč ne! Trochu jsem se po tom pódiu potácel a docela si vymýšlel. Ale lidi mají tohle rádi.

Poznali jste se tedy v divadle?

My jsme se znali už ze školy. Ona chodila o rok výš. Ale to mezi námi ještě nic nebylo, jenom jsme se zdravili. Dali jsme se dohromady až čtyři roky po škole.

A teď čekáte rodinu. Jak se těšíte?

Těším se moc!

Kdy se má váš potomek narodit?

Termín máme na začátku října, jestli všechno dobře dopadne.

Proč ty obavy?

Podle mě je to v dnešní době takový malý zážrak, když se všechno povede. Ale jsme oba mladí, tak snad bude všechno v pořádku.

Člověk musí být opatrný, takže já ani nedutám, jen se tak někde vevnitř strašně těším.

Změnilo vaši partnerku těhotenství?

Myslím, že v těhotenství se u ženy jen hodně zvyrazňují vlastnosti, které už dlouho má. Jasně že hormony pracují naplno.

Toužíte mít syna, nebo dceru?

To je asi vážně jedno. Co se narodí, to budu milovat. Ale samozřejmě, že někde vevnitř a vzadu tiše doufám, že by to mohl být nástupce rodu, syn. Přál bych si ho, abych mohl být ten chlap, který potom všude hrdě říká, že má kluka. Když budu mít dceru, budu šťastný úplně stejně.

Když to bude dcera, můžete udělovat chlapské rady do života svému mladšímu bratrovi. Mimochodem, z vašeho bratra bude hokejista, hudebník nebo herec?

Ani jedno, ten je totiž chytrý! Brzy se začal učit jazyky a je na jazykovém gymnasiu. Bude mu sedmnáct a umí perfektně španělsky a anglicky. Nám se do Anglie přestěhovala sestřenicina za přítelem, a když přijel k nám do Bohumína, Karla hrozně chválil.

To se skvěle doplňujete. Vy jste prý dysgrafik a dyslektik.

Brácha je můj absolutní opak! Takže já na jazyky nemám cit – mám na ně bratra.

Jak často se dostanete domů?

Moc často ne, asi tak jednou za čtvrt roku.

Jezdíte do Bohumína autem?

Když jsem hodně unavený a vím, že tam jedu jen na otočku, tak jedu vlakem. Ale autem jezdím do Bohumína rád, skvěle si totiž v řízení odpočinu a je to pro mě ten nejlepší způsob, jak si vyčistit hlavu.

Ted' budete vozit rodinu. Asi máte nějaký větší vůz?

Zvolil jsem kompromis. Hodně jezdím po Praze a pořád hledám, kde by se dalo zaparkovat. Obdivuju lidi, kteří mají tady v Praze ta obrovská esúvéčka, s tím já bych se otáčel a parkoval natřikrát.

Takže máte raději něco menšího?

Mám Suzuki Vitara, je to takový malý džíp, se kterým ve městě není žádný problém. Navíc díky tomu, že je to čtyřkolka, se můžu spolehnout, že mě nezradí, ani když si vyjedu na chatu. Máme tam přístup jen přes polní cestu a zvládá to v pohodě. Věcí pobere také hodně, to se občas hodí.

To věřím. Jako muzikant asi vozíte nástroje.

Ano, líbí se mi, že se mi do kufru vejde kytara. Poskládal jsem tam dokonce i celé bicí!

Máte kapelu Ema, tak jak jste teď na tom? Pracujete na nějakém albu?

To je samozřejmě otázka peněz. Album bych si strašně přál, i kdybychom si ho měli vydat sami a jenom pro sebe. Myslím, že se ta kapela hodně posunula. Nahradili jsme basu tubou! Najednou to má úplně jiný zvuk, a díky zvláštnímu mixu nástrojů občas zní jemně balkánsky. Takový popový šanson, řekl bych.

To jste asi v poslední době na muziku neměl moc času.

Pravda je, že jsem to během natáčení *VIP vražd* hodně flákal. Navíc jsem v té době také zkoušel své první představení v Národním divadle, *Manon Lescaut*. To šla Ema stranou, protože mi na tom hodně záleželo, a měli jsme pauzu tři čtvrtě roku! Nehráli jsme, nezkoušeli a bylo to špatné.

Co na to vaši kolegové z kapely?

Doufám, že mi to neměli za zlé. Píšu pro nás texty a na to člověk musí mít čistou hlavu. Teď už jsme to ale rozjeli. Měli jsme velké koncerty v La Fabrice a v Ostravě.

V létě jsou divadelní prázdniny. Kam vyrazíte?

Nikam! Limituje nás rostoucí břicho, takže s Markétkou asi budeme jen na chatě. Rádi bychom ještě na začátku prázdnin stihli jedno moře, ale nepojedeme moc daleko. Nejbližší by mohlo být Chorvatsko, ne? Markétka si to chce ještě naposledy bez prcka užít. Já jsem si udělal volno, abych mohl být u toho, u těch posledních dní.

Takže chcete být i u porodu?

Tuhle otázku ještě nějak nemáme s Markétkou vyřešenou.

A Markéta vás u porodu chce?

Já se tomu trošku bráním, ale zároveň vím, že by mi to potom bylo líto, kdybych u toho nebyl. Chce to nějaký kompromis. Chtěl bych tam jen sedět Markétce za hlavou a držet ji za ruku. Nepotřebuji nic vidět. Myslím, že by to měla být intimní chvíle ženy a toho dítěte. A jestli jí budu moct jen trochu pomoci tím, že ji chytím za ruku, tak to samozřejmě rád udělám.

VERONIKA NOVÁKOVÁ